

historische heemkunde "zitten".

Daarom leek het mij zinnig hierover wat losse gedachten en bevindingen te berde te brengen bij gelegenheid van het gouden priesterfeest van een man, die ook plaatselijk-historisch sterk is geïnteresseerd. Zijn verdienste weegt mee in de totale Brabantse heemkunde-beweging en zijn priesterschap is daaraan niet vreemd.

Moge hij in Gemert nog menig jaar leiding en inspiratie blijven geven bij de activiteiten van de kring, met name bij het oprichten van een oudheidkamer en bij het inrichten en bestuderen van een vakkundig opgezet archief.....

Ik zeg: nog menig jaar. Het ziet er wel naar uit: toen ik werd opgebeld voor deze bijdrage, meende ik er op te moeten wijzen dat rector Pennings hoogstens aan zijn 40-jarig jubileum toe was. Pas daags daarna kwam de familie-circulaire over zijn gouden priesterfeest.....

Houden zo, jubilaris!!

Bearle-Nassau, 29 nov. 1973

RECTOR PENNINGE EN DE PRIESTERS VAN HET DEKANAAT GEMERT.

Gaarne wil ik in dit extra-nummer van Gemerts Heem, dat rector Pennings in het zonnetje wil zetten bij gelegenheid van zijn 50-jarig priesterfeest, mijn stem mee laten klinken in het koor van felicitaties en dankbetuigingen.

Om bij het laatste te beginnen: onze dankbetuigingen, die ik in drie punten wil samenbrengen.

Dank voor de vriendschap, die ik persoonlijk en al de priesters van ons dekanaat, van hem steeds mogen ondervinden, zowel bij vreugdevolle dagen als bij droeve gebeurtenissen in ons leven. Hij is ook trouw iedere week op onze "krans" (hij houdt voor ons zelfs het "beurt-lijstje" bij!). Hij is daar vol belangstelling voor ons werk en hij weet, door zijn kennis van Gemert en omstreken, ons gezelschap heel dikwijls op interessante gegevens te trakteren en te boeien met schone verhalen uit het verleden.

Als leraar in het Latijn op de Latijnse School is rector Pennings veel beter thuis in deze taal dan wij priesters, die onze Latijnse schoolbanken al zo lang verlaten hebben, waardoor de Latijnse grammatica en al wat daarbij hoort nog maar

vaag in onze hersenen hangt. Als wij nu - en dat gebeurt heus nog wel eens - een brief in het Latijn moeten schrijven voor aanvragen die naar Rome moeten, dan is rector Pennings voor ons een onschatbare helper: zonder hem kwamen wij er nooit uit. Ik denk dat ze in Rome een hoge dunk van ons hebben om onze kennis van het Latijn! Maar alle hulde komt toe aan rector Pennings.

Voor de parochie St. Jan heeft de rector nog een aparte betekenis. Hij zit zo dikwijls in ons kerkelijk archief te snuffelen. Dat doet hij natuurlijk voor zijn eigen plezier. Maar wij hebben er ook veel nut van. Als wij iets moeten weten van vroeger van de kerk, van de parochie, dan is het voor ons heel eenvoudig: vraag het even aan de rector. En het is voor mekaar of het komt voor mekaar, want als hij het nog niet weet, snuffelt hij het wel uit!

Na onze dank voor zijn vriendschap en hulp, ook nog een woord van waardering voor zijn levensstijl. Ondanks het feit dat hij niet in de abdij leeft, blijft hij zich toch sterk verbonden voelen met de abdij. Maar voornamer is: hij blijft zelf kloosterling, d.i. vroom, godsdienstig, een man van gebed en soberheid.

En wat ook opvalt: hij ken zo vanzelf mens met de mensen zijn. Sinds hij de pensioengerachtigde leeftijd heeft bereikt, is hij lid van de Bejaardenbond en lid zijn betekent voor hem: gewoon met allen en alles meedoen. En zo is hij overal, bij iedereen. Ik geloof dat dat geweldig gewaardeerd wordt.

Rector Pennings, dit zijn zo enkele gedachten die spontaan bij mij opkwamen, toen zo mij vroegen een woordje aan de jubilaris te wijden.

Ik wil tot slot een tekst aanhalen uit de gebeden van de priesterswijding. Aan het einde van de plechtigheden zegt de bisschop: "Ut sis benedictus in ordine sacerdotali",

"Moegt Gij gezegend zijn in Uw priesterschap",
gezegend, d.i. vruchtbaar in Uw werk, gelukkig voor Uzelf.
Dat wens ik U toe, namens alle priesters van ons dekenaat.

A.M. van Oort, deken van Gemert.